

Като са научатъ дѣцата да пишатъ точкитѣ, линіитѣ, да даржатъ добръ таблитѣ и калемитѣ, да слушатъ командата на учителтъ, тогава може да са престѣпни къмъ писмото, но не на буквитѣ, а на частитѣ, отъ които сѣ съставени буквитѣ на азбуката. Тѣзи части сѣ слѣдующитѣ: *ооооооо ... шшш сссссс ттт гggggggg jjjj*. Като са накаратъ дѣцата да пишатъ и тѣзи знакове, на които учителтъ може да даде каквито ще имена: Кравайчетя, кукички, мѣсеци, гърчели, камишчета и пр. Дѣцата, като научатъ да пишатъ добръ тѣзи знакове и като ги затвърдятъ въ паметъта си тогава вече трябва да пристѣпни къмъ писаніето на буквитѣ; учителтъ трябва да помогне на ученицитѣ, за да могатъ тѣзи послѣднитѣ да завардятъ въ паметъта си тѣзи начертанія на буквитѣ, като дава на сѣка една буква особено названіе; тѣй напр. едно кравайче *о* и като му туриме една кукичка, ще стане буквата *oi = a*; една прѣчица *l* и единъ гърчелъ — *lg = p*; като съединими три кукички *lll = ш* и пр.

Учителитѣ трябва да знайтъ, че сѣко едно писмено упражненіе трѣба тѣ сами да захващатъ

мътъ да са държи съ първитѣ три прѣста на дѣсната рѣка колкото може по свободно, собствено сръдніятъ и голѣміятъ да държатъ перото, а указателніятъ да го държи въ неподвижно положеніе; д) Таблата или хартията трябва да са намѣрва въ таково положеніе щото жгълтъ на страната, която е обръната къмъ ученикътъ, да бѣде паралелна съ краятъ на чиніятъ. Най главното е да са научатъ дѣцата да вършатъ сичко по команда.